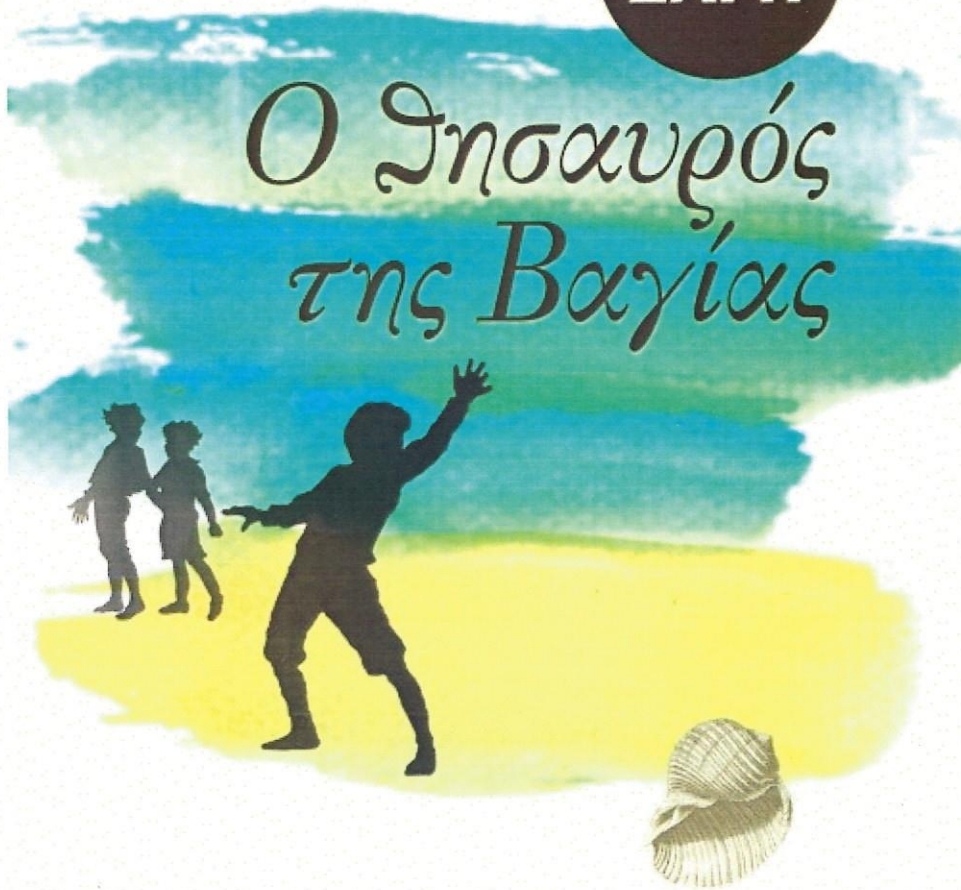

Ε' ΤΑΞΗ ΟΛΟΗΜΕΡΟ

ΖΩΡΖ
ΣΑΡΗ

Ο Ήσασυρός
της Βαγίας

Χριστίνα Τζαμαλου κα
Αλεξάνδρα Κοσκοπούλου
Έφελυ Χριστοπούλου
Βασίλης Καρατζάς

Δημήτρης Τοπαλιάνης
Αναστασία Ακροβιανού
Ζωή Δημάκη

ΓΛΑΡΟΙ

Αρχικά σκεφτήκαμε να ονομάσουμε την ομάδα μας « Καλοκαιρινές Διακοπές », διότι θέλαμε ένα όνομα που θα σχετιζόταν με το καλοκαίρι. Επειδή όμως διαπιστώσαμε ότι δεν ταίριαζε για όνομα ομάδας ονομαστήκαμε «Γλάροι» που σχετίζεται με τη θάλασσα , τις διακοπές και το καλοκαίρι.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Μια παρέα παιδιών και μεγάλων περνάνε όλοι μαζί το καλοκαίρι τους ήσυχα , στην Αίγινα, μέχρι που ακόμα ένα μέλος της παρέας , η Νικόλ φτάνει με μια αποστολή.

Στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ένας Γερμανός στρατιώτης είχε κλέψει κάποιες λίρες από το σπίτι που έμενε στην Αίγινα όμως όταν ήθελε να τις επιστρέψει, πριν φτάσει στο σημείο που τις είχε κρύψει έπαθε ένα ατύχημα και έχασε από την μνήμη του τα πάντα από εκείνο τον καιρό .Η αποστολή της Νικόλ είναι να βρει στοιχεία από εκείνες τις μέρες για να επαναφέρει την μνήμη του και να επιστρέψει τις λίρες.

Στην πρώτη τους προσπάθεια οι γονείς απαγορεύσαν στα παιδιά να ασχοληθούν με αυτήν την ιστορία. Στην δεύτερη κρυφή από τους γονείς τους προσπάθεια, δεν βρήκαν τις λίρες και υπήρξαν ατυχήματα.

Τα παιδιά είχαν απογοητευτεί, ξαφνικά η μικρότερη της παρέας η Λίνα, συνδέοντας τα στοιχεία, ανακάλυψε που βρίσκονταν οι λίρες! Το είπαν στην Νικόλ και ξεκίνησαν για τις λίρες χωρίς να το γνωρίζουν οι γονείς τους

Οι Λίνα είχε δίκιο! Οι λίρες βρέθηκαν και επιστράφηκαν εκεί που ανήκαν. Παράλληλα, ο στρατιώτης βρήκε την μνήμη του. Έτσι, ο θησαυρός της Βαγίας βρέθηκε και ποιος ξέρει τι περιπέτεια θα ζήσουν το επόμενο καλοκαίρι.

ΘΗΣΑΥΡΟΣΤΗΣ ΒΑΓΙΑΣ

χαρακτήρες:

Ζωή: Είναι η μητέρα του Αλέξη και της Λίνας και η προγραμματίστρια της ιστορίας.

Βέρα: Παιδική φίλη της Ζωής και με ένα παιδί τον Άγγελο.

Νικόλ: Είναι Γαλλίδα ψυχολόγος σαν αδελφή της Ζωής και αυτή που ψάχνει πράγματα για τον Γερμανό.

Λίνα: Είναι μικρό δεκάχρονο κορίτσι που μαζί με τα άλλα παιδιά κάνει σχέδια και αν της μιλάς είναι ήσυχη σαν παναγία αν δεν την μιλάς όμως είναι πολύ ζαβολιάρρα.

Αλέξης: Στην αρχή δεν χαιρότανε που πήγαν στην Αίγινα αντί για τον βόλο και είναι αδελφός της Λίνας.

Κλού: Είναι Γάλλος φίλος του Αλέξη που βοηθάει τα παιδιά με τις απατεωνιές.

Σάσω: Φίλη της Ζωής που ζει στην Αίγινα με δύο κόρες.

Ράνια: Κόρη Σάσως φίλη Λίνας και περίπου κορίτσι του Αλέξη.

Σόφη: Αδελφή της Ράνιας.

Αλέξανδρος: Άνδρας της Ζωής και λάτρης του ψαρέματος.

Άγγελος: Γιός Βέρας πολύ πολύ πολύ πολύ φυτό.

Βύρωνας: Μπαμπάς Ράνιας και Σόφης.

Παναγιώτης: Πατέρας Άγγελου.

Ιουλία: Φίλη Ζωής που μένει στην Αίγινα.

Κ. Μαρία: Φιλοξένησε τον Γερμανό.

Γερμανός Στρατιώτης: Είναι άρωστος , η Νικόλ ψάχνει πληροφορίες για να τον κάνει καλά και επίσης έκλεψε τις λίρες της κ. Μαρίας.

Ζωρζ Σαρή

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1925. Η μητέρα της ήταν Γαλλίδα από τη Σενεγάλη και ο πατέρας της από το Αϊβαλί. Τα παιδικά της χρόνια τα έζησε στην Ελλάδα, όπου τελείωσε το δημοτικό και το γυμνάσιο. Πριν ολοκληρώσει τις εγκύκλιες σπουδές της, άρχισε ο πόλεμος του 1940. Άρχισε από πολύ μικρή να ασχολείται με το θέατρο, με δάσκαλο τον Βασιλική Ρώτα.

Στα χρόνια της Κατοχής, και αφού τελείωσε το σχολείο, άρχισε να παρακολουθεί μαθήματα υποκριτικής στη Δραματική Σχολή του Δημήτρη Ροντίρι. Τα χρόνια αυτά απέκτησε πολλές εμπειρίες, οι οποίες αποτέλεσαν αργότερα βασικό θέμα ορισμένων βιβλίων της αυτά και συνεισέφεραν στην σταδιοδρομία της ως ηθοποιού του κινηματογράφου και της τηλεόρασης.

Στη διάρκεια του πολέμου η Ζωρζ Σαρή συμμετείχε στην Αντίσταση και στην ΕΠΟΝ. Περιγράφοντας εκείνα τα χρόνια η ίδια λέει: «Τα χρόνια της Κατοχής ήταν χρόνια χαράς και ελευθερίας». «Από δυστυχισμένοι γίναμε ευτυχισμένοι. Και αυτό γιατί διαλέξαμε το δρόμο της ζωής και ας υπήρχε θάνατος μέσα. Θρηνούσαμε και χαιρόμασταν όλοι μαζί. Δε φοβόμασταν όμως. Υπήρχε ένας στόχος, η απελευθέρωση».

Ενάμιση μήνα μετά την αποχώριση των Γερμανών ξέσπασαν τα Δεκεμβριανά, κατά τη διάρκεια των οποίων, στις 12 Δεκεμβρίου, η Ζωρζ Σαρή πληγώθηκε στο χέρι και στο πόδι από οβίδα στο λύκειο της Φωκίωνος Νέγρη, και νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο «Αγία Όλγα». Αργότερα, το 1947, αναγκάστηκε να φύγει εξόριστη για το Παρίσι. Εκεί δούλεψε σε διάφορες δουλειές, ενώ συγχρόνως φοιτούσε στη σχολή υποκριτικής του Σάρλ Ντίλεν. Στο Παρίσι γνώρισε σημαντικούς ανθρώπους, όπως ο Κώστας Αζελός, η Μελίνα Μερκούρι, ο Άδωνις Κύρου, ο Μαρσέλ Μαρσώ και πολλοί άλλοι. Εκείνα τα χρόνια συνάντησε και τον Αιγυπτιώτη χειρουργό Μαρσέλ Καρακώστα, με τον οποίο παντρεύτηκε και έκαναν δύο παιδιά.

Το 1962 επέστρεψε στην Ελλάδα και άρχισε να εμφανίζεται στο θέατρο και τον κινηματογράφο δίπλα σε γνωστά ονόματα ηθοποιών. Η περίοδος αυτή διήρκεσε μέχρι την εποχή της Δικτατορίας, όταν η Ζωρζ Σαρή και ορισμένοι φίλοι της ηθοποιοί αποφάσισαν να κάνουν παθητική αντίσταση και να μην ξαναπαίξουν στο θέατρο. «Δε φανταζόμασταν ότι θα κρατούσε τόσα χρόνια η Δικτατορία... Λέγαμε επτά μήνες, όχι επτά χρόνια!». Το καλοκαίρι εκείνο, στερημένη από κάποια μορφή έκφρασης, άρχισε να γράφει το πρώτο της μυθιστόρημα. Ο *Θησαυρός της Βαγιάς* ξεκίνησε σαν παιχνίδι με τα παιδιά που είχε γύρω της, όπως ομολογεί και η ίδια. Το βιβλίο εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1969 και είχε μεγάλη επιτυχία, ενώ αργότερα μεταφέρθηκε και στην τηλεόραση.

Το γεγονός αυτό στάθηκε καθοριστικό για τη Ζωρζ Σαρή, αφού από τότε αποφάσισε να στραφεί στο γράψιμο. Την προσωπική αυτή επιλογή δικαιολογεί η ίδια σε μια συνέντευξή της: «Στο γράψιμο βρήκα ό,τι δεν μπορούσα να βρω στο θέατρο, ίσως γιατί δεν ήμουν πρωταγωνίστρια και ίσως γιατί δεν ήμουν σε θέση να διαλέξω τους ρόλους που ο θιασάρχης ή ο σκηνοθέτης διάλεγαν για μένα. Τώρα φέρω ακέραιη την ευθύνη των βιβλίων μου. Κάνω αυτό που θέλω, αυτό που μπορώ».

Ωστόσο, η Ζωρζ Σαρή δεν έμεινε μόνο στη συγγραφή βιβλίων παιδικής λογοτεχνίας. Προσπάθησε με κάθε τρόπο να διαδώσει το παιδικό βιβλίο και να κρατήσει ζωντανή και άμεση επαφή με το κοινό της. Έτσι άρχισε να πηγαίνει σε σχολεία σε όλη την Ελλάδα και να κάνει ομιλίες. Κατά καιρούς, μέσα από κάποια άρθρα της και με τη συμμετοχή της σε λογοτεχνικές συζητήσεις, έλαβε ενεργό μέρος σε θέματα που αφορούσαν την παιδική λογοτεχνία, όπως τα κόμικς, η θεματολογία του παιδικού βιβλίου και η θέση της γυναίκας σε αυτό.

Συναρπαστικό είναι πως πολλά από τα βιβλία της αφορούν και απο ένα διαφορετικό μέρος της ζωής της. Η φιλία της με την Άλκη Ζέη οδήγησε στην από κοινού συγγραφή του βιβλίου *Ε.Π.*

Η Ζωρζ Σαρή, από το 1969 που πρωτοεμφανίστηκε στα ελληνικά γράμματα με το *Θησαυρό της Βαγίας* μέχρι σήμερα, έχει γράψει είκοσι μυθιστορήματα, μία νουβέλα, τέσσερα θεατρικά παιδικά έργα και εννιά βιβλία για μικρά παιδιά. Επίσης, στο ενεργητικό της έχει δεκατέσσερις μεταφράσεις μυθιστορημάτων από τα γαλλικά. Όλα τα βιβλία της έχουν κάνει αρκετές επανεκδόσεις και μερικά από αυτά έχουν βραβευτεί. Το 1994 η *Νινέτ* βραβεύτηκε με το Κρατικό Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου, καθώς επίσης και από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου (το βραβείο μοιράστηκε με τη Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου). Αργότερα, το 1999 ο Κύκλος του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου της έδωσε ακόμη ένα βραβείο για το *Χορό της ζωής*. Το 1988 Τα *Χέγια* προτάθηκαν για το βραβείο Άντερσεν.

Πολυγραφότατη και πολυδιαβασμένη, ξεχωρίζει για τα θέματα που επλέγει, για τους ανθρώπινους ήρωες της, που ζουν καθημερινά και αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της ζωής, για το απλό της ύφος, την απομάκρυνσή της από αιλές και κλασικές αφηγηματικές τεχνικές, για την άμεση και μη διδακτική προσέγγιση και παρουσίαση του παιδιού μέσα από τα έργα της [και για τη σφαιρική της όραση γύρω από το σύγχρονο παιδί. Αυτό που χαρακτηρίζει το σύνολο του έργου της είναι το βιωματικό γράψιμο και η ανάγκη της να εκφραστεί μέσα από αυτό. Μια ανάγκη που, όπως η ίδια ομολογεί, βοηθά τον συγγραφέα να σώσει τον εαυτό του: «Οι συγγραφείς γράφουν πριν απ' όλα για τον εαυτό τους, για να εκφραστούν οι ίδιοι πριν απ' όλα, για να σωθούν». Με το συγκεκριμένο τρόπο η Ζωρζ Σαρή μπορεί να «ζει» σε διαφορετικές καταστάσεις και εποχές και να τις αναπλάθει με μεγάλη πειστικότητα. Τα έργα της αποκτούν ζωντάνια και ρεαλιστική υπόσταση, ενώ οι αναγνώστες της «νιώθουν» ως δικό τους βίωμα αυτό που η συγγραφέας τούς έχει τόσο πειστικά μεταφέρει.

Το βιωματικό γράψιμο, ωστόσο, το οποίο έχει και η ίδια πολλές φορές παραδεχτεί, δεν αποκλείει τη δημιουργική φαντασία και τα μυθοπλαστικά στοιχεία, τα οποία ενυπάρχουν σε όλα τα έργα της. Στα βιβλία της «πλέκεται ο μύθος με την ιστορία» και έτσι χτίζεται το μυθιστόρημα στοιχεία.

Βιβλία της Ζώρζ Σαρή

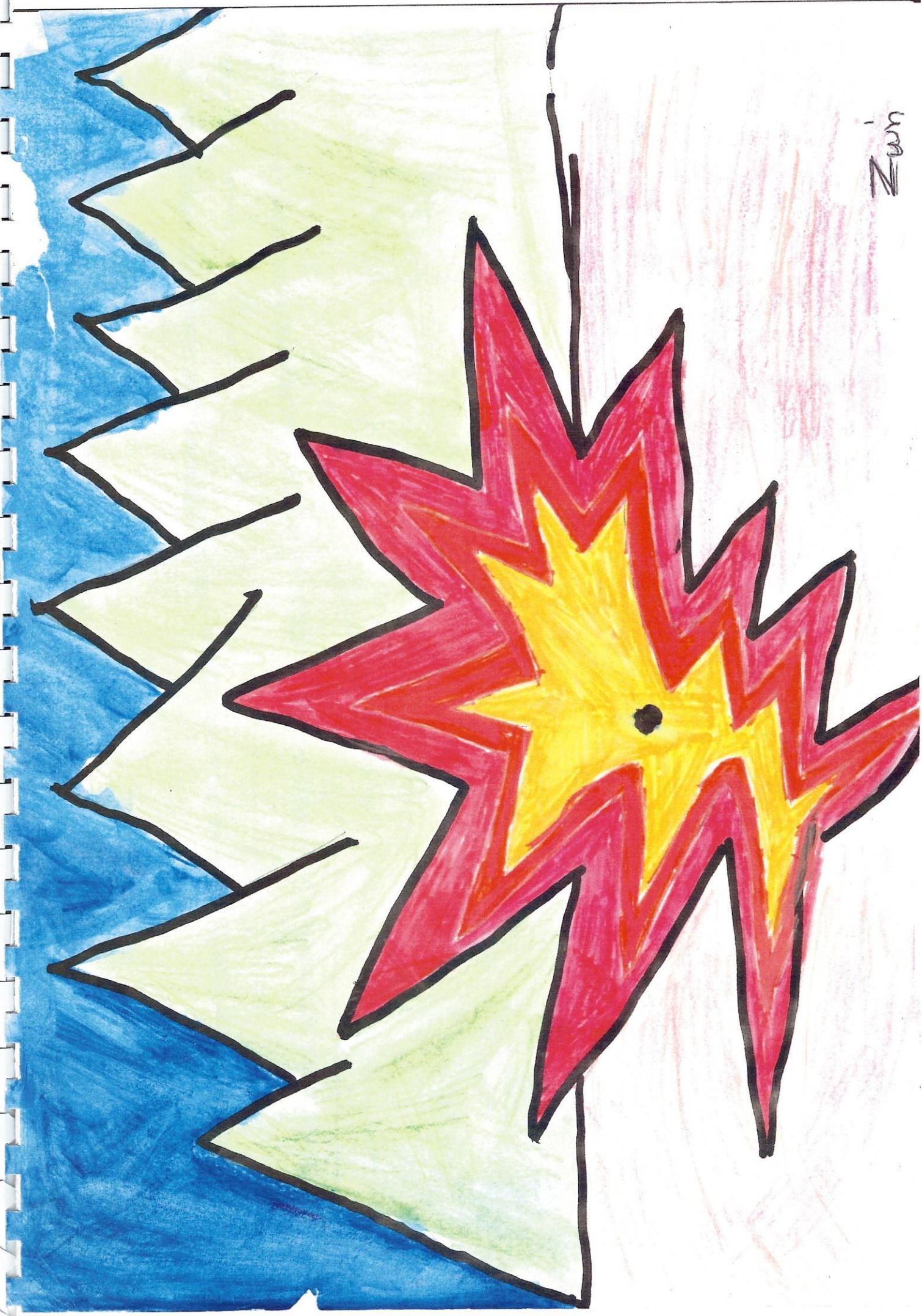
- 1: Νινέτ
- 2: Τα στενά παπούτσια
- 3: Αρλεκίνος
- 4: Το ψέμα
- 5: Τα γενέθλια
- 6: Όταν ο ήλιος
- 7: Τα χέγια
- 8: Ο κύριος μου
- 9: Ο χορός της ζωής
- 10: Το κουμπί και μια βελόνα

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

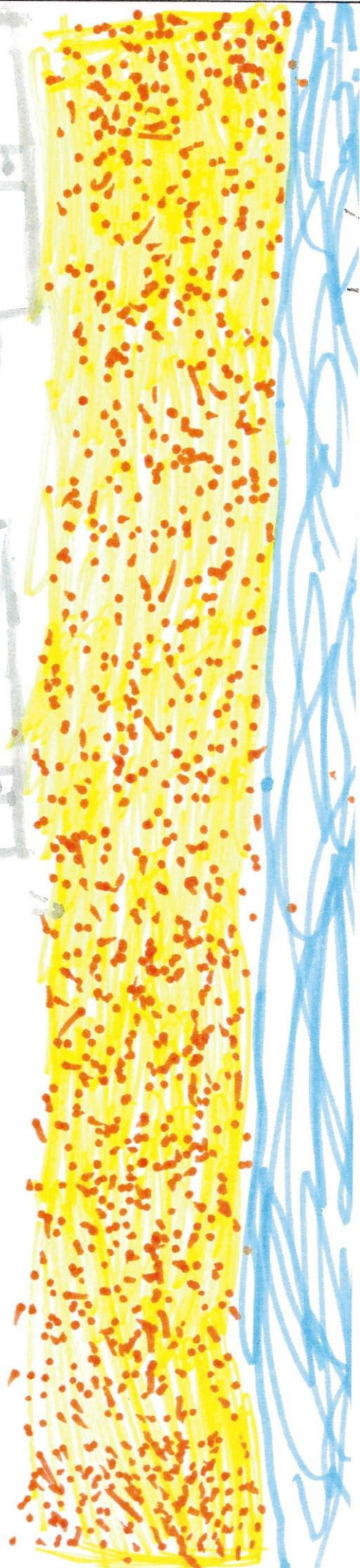
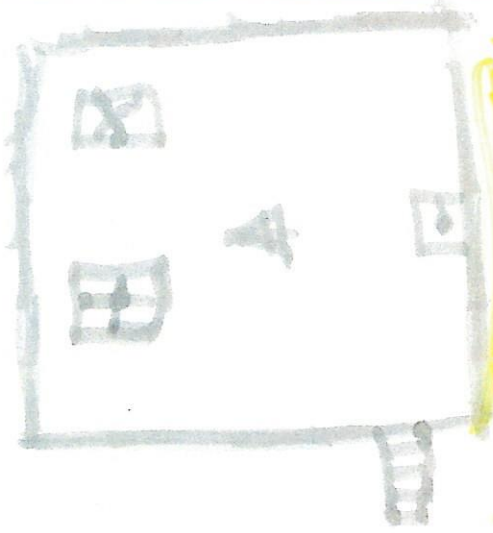
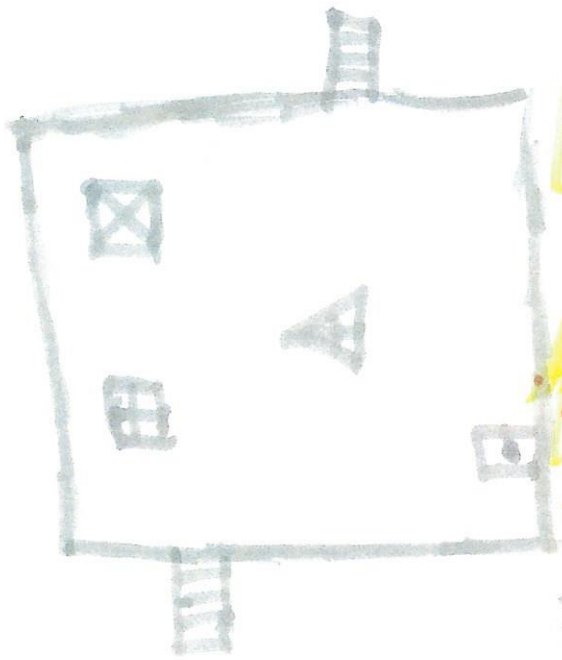
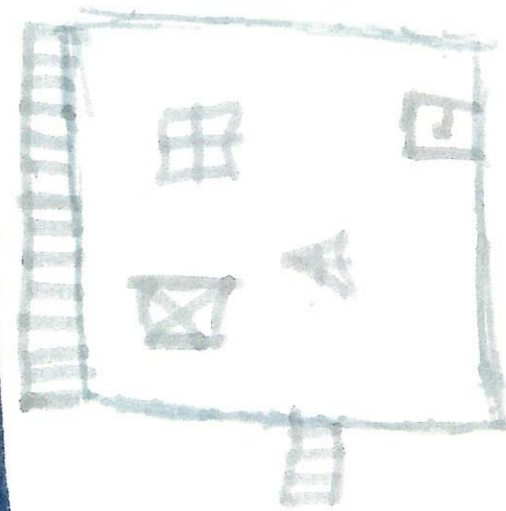
Αυτό το βιβλίο το προτείνουμε γιατί έχει πολύ περιπέτεια και σας το εγγυόμαστε ότι θα σας αρέσει τόσο πολύ όσο άρεσε και σε εμάς . Άμα δεν έχετε τη να διαβάσετε , διαβάστε αυτό βιβλίο που θα σας μεταφέρει στον κόσμο της περιπέτειας . Από το 1 ως το 10 θα του βάζαμε 10 στα 10 επειδή είναι υπέροχο.

B. Kaparjais

Zun

ΜΑΛΕ ΑΝΤΙ-ΤΡΑ

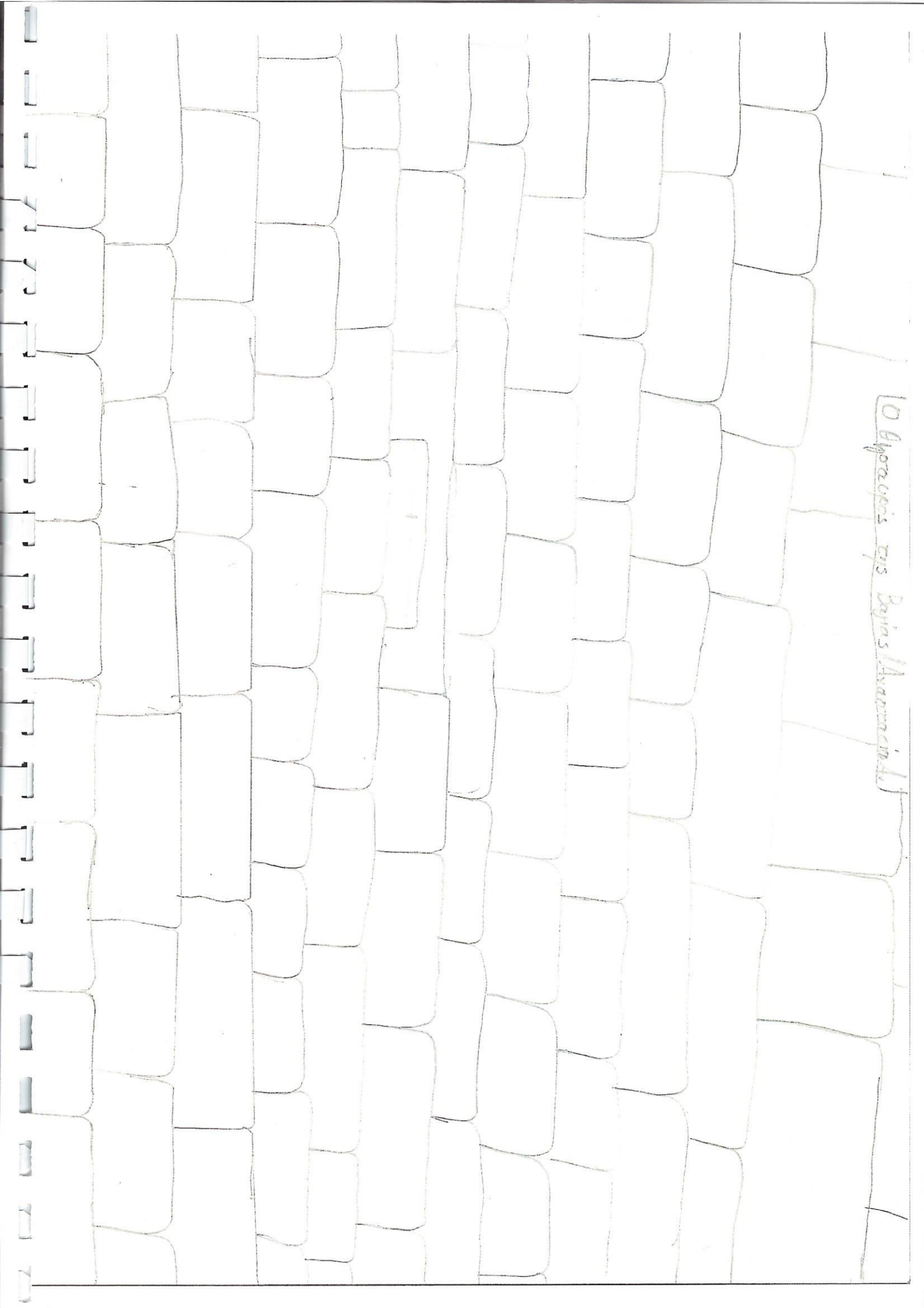
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΠΑΡΑΚΑΛΩ

There's

ΟΡΥΚΤΑ
ΤΙΣ ΔΙΠΛΕΣ!

10 *Alpacis rps Boyis Anamapals*

Ο θησαυρός της Βαγίας

Ένα διαφορετικό τέλος

Βρήκαν τις λίρες, τις 203 λίρες! Την επόμενη μέρα πήγανε στη Βαγία, στο σπίτι της κυρίας Μαρίας. Η Λίνα της έδωσε τις λίρες της και της λέει: «Κυρία Μαρία τις βρήκαμε τις λίρες σας!». Η κυρα Μαρία ήταν τόσο συγκινημένη που δάκρυσε. Το καλοκαίρι που μεσολάβησε πέρασε χωρίς άλλες περιπέτειες. Το φθινόπωρο η Νικόλ γύρισε στο Παρίσι και τους έστειλε ένα γράμμα, το οποίο έγραφε πως ο Γερμανός δεν κατάφερε να θυμηθεί τίποτα από την περίοδο της ζωής του στον πόλεμο, ότι η Νικόλ θα ασχοληθεί με την ψυχιατρική και ότι ανυπομονεί να τους συναντήσει το επόμενο καλοκαίρι.

Αναστασία Αμουργιανού